

„Děkuji za nabídku, Mr Harboure. Upřímně řečeno, přichází nám velmi vhod. A teď se prosím, *gentlemen*, račte odebrat na lože! Každá hodinka klidného spánku nám bude dobrá!“

To se snadno povědělo, ale náš spánek, aspoň soudě podle mě, rozhodně moc klidný nebyl. Převaloval jsem se, vytrhoval se ze spaní, honily se mi hlavou podivné sny, neodbytně se mi draly do mozku jakési záhadné představy, pak mě zase strhly myšlenky na události na Fennerově farmě – zkrátka mnoho jsem toho nenaspal, a nakonec jsem se radši sebral a tiše, abych nevzbudil o něco šťastnější spáče, jsem se vykradl ven.

Svítily hvězdy, bylo vidět daleko do kraje, a mě vedly kroky – skutečně mimoděk, bez nějakých úmyslů – ke *corralu*, kde peóni hlídali koně. Dvířka jemně zavrzala, vstoupil jsem dovnitř.

„Všechno v pořádku?“ zeptal jsem se.

„Oh yes! Ani myš se nehnula.“

„Mhm! Ale Hatátitlá a Ilči jsou na nohách. Obvykle si lehnou, když je klid a pokoj. To se mi příliš nezamlouvá...“

„Asi vás ucítili!“

„Možná. Ale možná taky, že to je něco jiného.“

Zašel jsem blíž k Hatátitlovi – měl, stejně jako Ilči, hlavu vztyčenou, obrácenou směrem k obytné budově farmy, a v jeho očích se zračil jakýsi nepokoj. Sotva mě uviděli, oba tichounce zaržáli a začali funět. To už se opravdu nedalo přehlédnout, ti dva cosi věřili.

„Něco je ve vzduchu,“ řekl jsem. „Tohle není jen tak samo sebou. Buďte opatrní, protože kolem nás jsou určitě nějakí lidé. Možná že přátelé, možná že nepřátelé, to se teprve ukáže, ale na pozoru se mít musíte. Mohou být naproti nám v trávě nebo tam mezi tím křovím!“

„*Thousand devils!* Aby to tak byli ti trampí, kvůli kterým jel Bell k North Riveru!“

„I to je možné. Uvidíme... Pozor, tam v trávě se už něco hýbe! Přímě proti dveřím! Teď ani nemohu dovnitř za přáteli! Máte pušky?“

„Ano.“

„Výborně, aspoň to! Připravte se, abyste měli na mušce tak zhruba vchod do farmy – ale nestřílejte, dokud vám nedám pokyn!“

Přikývli, že mi rozumějí. Rozkřídli jsem dlaně u úst a vyrazil ze sebe zvuk napodobující orlí skřek – hluchý by ho byl uslyšel na kilometr daleko. Doufal jsem, že se donese až k Vinnetouovi, třebaš byl uvnitř mezi čtyřmi stěnami. Snad už se také vzbudil, snad mu jeho neomylný pud napověděl, že cosi není v pořádku, protože po docela malé chvíli se ozvalo opět orlí zaskřeknutí – to byl mimo veškerou pochybnost on. Vzápětí jsem však uviděl, jak se z trávy zvedla skupina postav a vzduchem otrásl řev, vytí, pokřik – válečné signály kmene Čejenů.

Ano, byli to bezpochyby oni, znal jsem je dobře – ale proboha, co ti zde pohledávali? Kvůli čemu se vydali od svých sídel na Republican Riveru až sem? Byli na válečné stezce? Chtěli se za něco zhojit přepadem farmy jako Osagové? My jsme se jich, přesně vzato, obávat nemuseli, měli jsme s nimi dobré, ba přátelské styky. Vinnetou přece Čejenům pomáhal, však se o tom zmínil i náčelník Osagů, když se setkal s Old Wablem po událostech na Fennerově farmě. Byli mu tedy zavázáni vděčností a já jako jeho přítel jsem se samozřejmě rovněž měl těšit jejich vděčnosti a přátelství.

Nejdivnější se mi zdálo, že se proti všem indiánským zvyklům nesažili zmocnit se především koní. *Corral* nechali *corralem* a shlukovali se před obytnou budovou. Bezpochyby se chtěli přiblížit k hlavnímu vchodu, ale můj signál jejich záměr překazil. Uvnitř už totiž bylo všechno na nohou. Vyrazit dveře, vrhnout se dovnitř a překvapit spící – tenhle plán byl mým signálem zmařen. Zvědavě a napjatě jsem sledoval, co udělají teď. Nevěděli zřejmě jak dál – vniknout dovnitř dveřmi bylo v této chvíli nemožné, a tak prostě a jednoduše zůstali stát v půlkruhu venku a tropili přitom bez ustání neuvěřitelný jek a ryk. To je ani nenapadlo, že poskytují výhodný terč, že by ochránci farmy mohli střílet okny? Pak najednou jejich vytí přestalo, to se asi objevil Vinnetou a dal na srozuměnou, že chce k Čejenům promluvit. Po chvíli jsem taky uslyšel Apačův zvukný, mírně rozzlobený hlas:

„Zde stojí náčelník Apačů Vinnetou, který kouřil s Čejeny dýmku přátelství a míru. Teď slyší jejich válečný pokřik. Jak se jmenuje náčelník, který přišel se svými muži k této farmě?“